

ת"פ 25503/07/15 - פרקליטות מחוז מרכז נגד עליזה סרבי

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 25503-07-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' סרבי

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק
פרקליטות מחוז מרכז
ע"י ב"כ עו"ד שירלי לוגסי, נוכח מר עומרי המאשימה
רוזנבאום מתמחה
נגד
עליזה סרבי
ע"י ב"כ עו"ד טלי גוטליב הנאשמת

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 24.12.17, שניתנה לאחר ניהול הוכחות, הרשעתי את הנאשמת בעבירה של תקיפה, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, וזיכיתי אותה מעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין.
לפי הכרעת הדין, ביום 9.9.14, הנאשמת שהיא גננת, השכיבה קטינים בגן שבבעלותה לישון בצורה כוחנית ואגרסיבית על גבי מזרנים, תוך שהיא מחזיקה בידיהם בחוזקה ו"משליכה" אותם על גבי המזרנים. הקטין קם מספר פעמים מהמזרן, עד שהנאשמת תפסה בשערות ראשו, ומשכה אותו באמצעות שערותיו לכיוון המזרון בצורה סיבובית, ותוך הפעלת כוח. בכך, תקפה הנאשמת את הקטין.
עוד נקבע בהכרעת הדין, כי לא נמצאו די ראיות להוכחת הקשר הסיבתי בין אירוע התקיפה ובין החבלה, משמע תלישת שיער שהובילה לקרחת בראשו של הקטין, ולפיכך זוכתה הנאשמת, מחמת הספק, מעבירה של תקיפת קטין הגורמת חבלה.

טענות הצדדים לעונש

2. לטענת באת כוח התביעה, כתוצאה מביצוע העבירה נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות הגוף והנפש של קבוצת הפעוטות, שהיא מטבעה חלשה, בשל תלותם באחרים עליהם.
3. לטענת בא כוח התביעה, מכאן, הפגיעה בערכים המוגנים היא גבוהה, וזאת לאור מכלול הנסיבות. חלקה של הנאשמת באירוע הוא בלעדי, ומתוקף תפקידה כגננת היתה אחראית לשלומם ובטחונם של הקטינים. אולם, הנאשמת נהגה באגרסיביות כלפי הקטינים, תוך ניצול מעמדה. עוד טענה, כי הנזק שנגרם לקטין הוא רב, והיה יכול להיגרם נזק גדול עוד יותר. לדבריה, חומרה יתרה יש לייחס לקושי בחשיפת עבירות מעין אלו.
4. מכאן טענה באת כוח התביעה, כי לאור נסיבות העניין ומדיניות הענישה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של חודש ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.

5. עוד טענה באת כוח התביעה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות בתוך המתחם: הנאשמת נעדרת עבר פלילי. עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכותה נטילת אחריות משניהלה את ההוכחות ואף הכחישה את הנראה בסרטון.
6. כן יש לקחת בחשבון שיקולי הרתעת הרבים, על מנת להגן על קטינים חסרי ישע בידי האחראים עליהם.
7. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשמת עונש הכולל מאסר לתקופה של מספר חודשים.
8. באת כוח הנאשמת טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשמת הורשעה בעבירה אחת בלבד וברמת מודעות של פיזיות בלבד, אשר אך חרגה מהמידתיות בטיפול בקטינים.
9. עוד טענה באת כוח הנאשמת, כי הפסיקה שהגישה התביעה אינה מתאימה לנסיבות העניין, היא כוללת מקרים חמורים בהרבה, שבהם מדובר במספר מעשי תקיפה, והתקיפה אף היתה מכוונת. לטענתה, גם אין להתעלם מזיכוייה של הנאשמת מעבירת תקיפת הגורמת חבלה בידי אחראי.
10. מכאן טענה, כי לאור מדיניות הפסיקה, מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות.
11. עוד הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירה: שמה של הנאשמת נפגע בצורה הקשה ביותר בפרסומים חוזרים ונשנים באינטרנט. הפגיעה בשמה הטוב הוא עונש מספק; הנאשמת עשתה הכל לטובת הקטינים, ואף השימה בגן שלה ילדים מוגבלים בחינם; הנאשמת איבדה הכל בעקבות המקרה.
12. מכאן עתרה להטיל על הנאשמת עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם והוא כולל מאסר על תנאי ורכיב כספי הולם של פיצויים.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

13. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 לחוק העונשין).
14. כתוצאה מביצוע מעשה של תקיפה כלפי קטין נפגעים הערכים החברתיים של הגנה על שלומו הפיסי והנפשי של הקטין, בטחונו ושלוות נפשו. כאשר התוקפת היא גננת, האחראית על שלומו ובטחונו של קטין שהוא פעוט, הפגיעה בערכים החברתיים היא קשה.
15. לפי הכרעת הדין, הנאשמת עשתה שימוש בכוח בלתי מידתי על מנת להשכיב את הקטין לישון, בכך שתפסה בשערות ראשו, ומשכה אותו באמצעות שערותיו לכיוון המזרון בצורה סיבובית, ותוך הפעלת כוח.
16. על מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת בעבירה של תקיפת קטין בידי האחראי עליו, בנסיבות דומות, נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול וישיא אותו הנאשם בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד ענישה נלווית ופיצויים (ראו, למשל: ע"פ (חי') 56707-03-15 **גולומב נ' מדינת ישראל** (17.6.15); ת"פ (ת"א) 13877-06-15 **פרקליטות מחוז תל אביב נ' רז** (27.11.16); ת"פ (רח') 16178-02-13 **פמ"מ מרכז נ' מסלטי** (26.9.16); ת"פ (ת"א) **מדינת ישראל נ' ג'אנה** (30.3.03)).

17. התביעה וההגנה הגישו פסיקה הכוללת נסיבות שאינן רלוונטיות למקרה דנן. כך למשל, התביעה הגישה פסיקה שעניינה מספר מעשי תקיפה (ראו, למשל: ת"פ (ראשל"צ) 4858-07 מ.י. תביעות ראשל"צ נ' סללים (22.9.11); ת"פ (ת"א) 754-12-14 מדינת ישראל נ' חכמון ואח' (14.6.17)). ההגנה הגישה פסיקה הכוללת נסיבות מקלות יותר, הכוללות בין היתר הליכי שיקום שהובילו לביטול הרשעה (ראו, למשל: ת"פ (י-ם) 42245-07-14 מדינת ישראל נ' פלוני (3.4.16); ת"פ (ת"א) 40209-08 מדינת ישראל נ' שמואלי (1.10.09)).

18. מכאן, לאור מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירה, מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשעה הנאשמת נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה קצרה, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

19. **בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה:** הנאשמת נעדרת עבר פלילי וזו הסתבכותה הראשונה עם מערכת אכיפת החוק. ניכר כי ההליך הפלילי הותיר בה רושם בל יימחה, ואף הוביל לפגיעה בשמה של הנאשמת כגננת ובתעסוקתה. עם זאת, לא ניתן לזקוף לזכותה נטילת אחריות משניהלה את ההוכחות ולא נטלה על עצמה אחריות.

20. לא מצאתי כי מתקיימים שיקולים מיוחדים המצדיקים ענישה מחמירה בשל הרתעת הרבים. יתר על כן, התביעה לא הראתה, כי יש סיכוי של ממש כי ענישת הנאשמת תוביל להרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין).

21. מכאן, שמירב הנסיבות נוטות לכיוון המקל בתוך מתחם העונש ההולם, למעט היעדר הודאתה של הנאשמת. שקלתי אם יש מקום להטיל על הנאשמת מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, משום שלא נטלה אחריות על מעשיה. עם זאת, בסופו של דבר, לא מצאתי מקום לעשות כן, ממספר טעמים. מדובר בהסתבכותה הראשונה של הנאשמת עם מערכת אכיפת החוק. הנאשמת זוכתה, לאחר ניהול ההוכחות, מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, ומכאן כי הליך ההוכחות לא היה לשווא. ניכר, כי ההליך הפלילי, והפרסום שלוה את ההליך, מהווים גורמים מרתיעים באופן ממשי כלפי הנאשמת.

על מנת לאזן בין רכיבי הענישה, מצאתי לנכון להטיל על הנאשמת, בנוסף לעונש של מאסר על תנאי, גם קנס ופיצויים משמעותיים. בקביעת הפיצויים, לקחתי גם בחשבון את הנזקים שנגרמו לקטין ולבני משפחתו, בין היתר, כפי שהם עולים מתוך עדויות ההורים ותסקיר נפגע העבירה שהוגש לבית המשפט.

סוף דבר

22. לפיכך, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא תעבור כל עבירת אלימות;

ב. קנס בסכום של 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, הראשון ביום 1.3.18 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ג. פיצויים בסכום של 8,000 ₪ להורי הקטין, שישולמו בהתאם לפרטים שתמציא התביעה למזכירות בית המשפט. הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט לא יאוחר מיום 1.5.18.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' שבט תשע"ח, 23 ינואר 2018, במעמד הצדדים.